

עפ"ג 20/69298-07 מדינת ישראל נגד שי זיסו שליכר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים
עפ"ג 20-07-69298 מדינת ישראל נ' שליכר 29 אוקטובר 2020

בפני הרכב כבוד השופטים:

ו. גרייל שופט עמידה [אב"ד]

א. אלון, שופטת

ש. שטמר, שופטת עמידה

המעוררת:

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

עו"ז ב"כ עווה"ד שרון איל

נגד

המשיב:

שי זיסו שליכר

עו"ז ב"כ עווה"ד יובל קגן מטעם הסנגוריה הציבורית

הודעת ערעור מיום 30.7.20 על גזר הדין של בית-משפט השלום בחיפה (כב' השופטת אורית קנטור) מיום 18.6.20 ב-
ת"פ 862-09-17

פסק דין

א. בפניו ערעור המדינה על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הרכבת אורית קנטור) מיום 18.6.20 ב-ת"פ 862-09-17 לפיו נידון המשיב, ליד 1969, לתשעה חודשים לבל עבורי עבירה מסוג פשע, לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") ותשלום קנס בסכום של 30,000 ₪ או ארבעה חודשים מסר תמורה, כשהקנס ישולם ב-30 תלומים חדשים ורצופים בתום 30 ימים מהמועד שבו יסימן את ריצוי עבירות השירות.

ב. הנسبות הדרישות לעניין הן בתמצית אלה:

ביום 3.9.17 הגישה המדינה כתוב אישום כנגד המשיב וכנגד חברת "שליכר בנייה בע"מ" (להלן: "החברה") שבניהולו, ובו מוחס למשיב ולחברה שבניהולו ביצוע עבודות לפי הפקודה.

נתען בכתב-האישום, שבין השנים 2012-2014 שימש המשיב כבעלי הרשות והמנהל הפעיל בחברה, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסכו המשיב והחברה בתחום הבניה והשיפוצים.

המשיב והחברה היו חiyבם בניהול פנקסי חשבונות לפי הוראות מס הכנסתה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג - 1973, וכן בהגשת דין וחשבון שני על הכנסתותיהם לפקוד השומה, לפי סעיף 131 לפוקודה.

במהלך התקופה הרלוונטיות היו למשיב ולחברה הכנסתות בסכום של כ- 1,701,554 ₪ מביצוע עבודות בניה ושיפוצים ללקוחותיו השונים, עליהם לא דיווחו, וזאת בمزיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

המשיב והחברה הגיעו דוא"ח על הכנסתות החברה לפי הפקודה לשנת המס 2012, אך השמיימו מדו"ח הכנסתות סך של 1,141,904 ₪ מביצוע עבודות בניה ושיפוצים.

כמו- כן, הגיעו המשיב והחברה דוא"ח על הכנסתות החברה לפי הפקודה לשנת המס 2013, אך השמיימו מן הדוא"ח הכנסתות בסך 559,650 ₪ מביצוע עבודות בניה ושיפוצים.

במהלך שנת המס 2014 ניהל המשיב פנקסי חשבונות כזבים של החברה בمزיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

המשיב כלל בספרי החברה כהוצאות, חשבונות של חברת "טהר אל' ובני בע"מ", למرات שבסוף לא נureka עסקה בין החברה לבין "טהר אל' ובני בע"מ".

סך כל החשבונות הפיקטיביות לשנת 2014 שנכללו בספרי החברה - 397,000 ₪.

לטענת המדינה:

.1. השמיימו המשיב והחברה מתוך דוא"חות שנערכו לפי הפקודה הכנסתה שיש לכלול אותה בדו"ח על הכנסתות, וזאת בمزיד ובכוונה להתחמק מס.

.2. ניהלו פנקסי חשבונות כזבים, ורשומות כזבות אחרות, וזאת בمزיד, ובכוונה להתחמק מס.

.3. השתמשו במרמה, ערמה או תחבולת בمزיד, ובכוונה להתחמק מס.

המדינה מייחסת למשיב ולהחברה את העבירות הבאות:

השמדת הכנסתה - עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודה (שתי עבירות), ובאשר למשיב: לפי סעיף 224א'

לפקודה.

הכנה וקיים של פנקסי חשבונות כזבאים - עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה (ארבע עבירות), ובאשר למשיב: לפי סעיף 224א' לפקודה.

שימוש במרמה, ערמה ותחבולה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה (ריבוי עבירות), ובאשר למשיב: לפי סעיף 224א' לפקודה.

ג. בישיבת בית-משפט קמא מיום 13.12.18 הודה סגנרו דאו של המשיב בעבודות כתוב-האישום, והוסיף, שאין למשיב עבר פלילי, המשיב מצוי בהליך פשוט רgel, רعيיתו עובדת כסיעת עירייה, הוא אב לילדים קטנים ומתגורר בשכירות. כמו כן ביקש, כי בית-המשפט יורה על הזמנת תסקירות שירות המבחן. ב"כ המדינה התנגד לבקשת זו.

בית-משפט קמא הרשע את המשיב ואת החברה בעבירות שיווחתו להם בכתב-האישום, והורה על הזמנת תסקירות בעניינו של המשיב.

מן התסקירות מיום 19.7.18 עולה, כי המשיב שירות שירות צבאי מלא, אם כי ריצה מספר מסרים בכלא הצבאי בגין נפקדות.

בשנת 2012 פתח המשיב את החברה שעסיקה בחידוש מבנים, ובמהלך עבודתו בחברה ביצע המשיב את העבירות הנדומות בתיק זה.

בשנת 2014 נאלץ המשיב לסגור את החברה עקב ניהול כושל שהוביל לצבירת חובות ולפשיטת רgel, ולדבריו, מצוי הוא כiom בהסדר חובות מול ההוצאה לפועל.

לאחר סגירת העסק עבד המשיב, ללא תלוש משכורת, במשך ארבע שנים, בעבודות שיפוצים וחודשים האחרונים עבד הוא כಚיר בעבודות שיפוצים.

ציין בתסקירות שירות המבחן, כי אין לחובת המשיב הרשעות קודמות, אך בנוסף לתיק מושא הדיון התנהל כנגדו הлик משפטי נוסף (ת"פ 412-05-18) בבית משפט השלום חיפה, שם בגיןו הוא הופנה לשירות המבחן בגין ביצוע עבירות של גידול, יצור הכנסת סמים מסוכנים, נתילת חשמל, מים או גז בגיןבה, והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית. עבירות אלה בוצעו על ידי המשיב ביום 18.4.25, דהיינו, שנים מספר לאחר ביצוע העבירות מושא הדיון כאן.

בבדיקה שנייה שנערכה למשיב במסגרת שירות המבחן לא נמצא שרידי סמים.

המשיב טען, בין היתר, בפני שירות המבחן שלא הנפיק חשבונות הויל והתקשה לשלם את הוצאות המע"מ והמינים הכרוכים בכך, והעדיף לשלם משכורת לפועלים ולספקים כדי להימנע מעימותים עימם.

כמו- כן, לא דיווח המשיב על עבודות אשר ביצע, והcin פנקסי חשבונות כוזבים בהם דיווח על עסקאות שלא ביצע במטרה להתחמק מתשלום מיסים.

המשיב הזכיר בפני שירות המבחן בתנהלותו הביעית, אך הסביר זאת על רקע תחשות חוסר אונים ממצבו, לצד חשש מהשלכות אי-עמידה בתשלום חובותיו לשוק האפור וצין, כי הוא מצוי בתחשות חוסר מוצא ממצבו הכלכלי הקשה והסביר.

המשיב אמן הביע בפני שירות המבחן צער וחרטה בגין הסתבכוותו, אך גם כיום סבור הוא שפועל מתוך חוסר ברירה, וצין שהוא פועל גם כיום באותו אופן.

המשיב שלל בפני שירות המבחן מאפיינים של מרמה ומינופולציה במעשהיו, והביע הסכמה להשתלב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן במטרה לבחון את התנהלותו לעומק, לרכוש כלים לקבלת החלטות במצב לחץ ולהימנע מביצוע עבירות דומות בעtid.

כמו- כן, הביע המשיב נוכנות להשתלב בסדנה לניהול תקציב כדי להעלות ידע ומודעות לחשיבות התנהלות כלכלית נכונה ולהקנות כלים לניהול התקציב האישי והמשפחתי.

שירות המבחן ציין, בין היתר, שהמשיב התנהל לאורך השנים באופן לא אחראי מבחינה כלכלית ופתח עסק פרטי על רקע צורך לחזק דימוי העצמי והగברי, ולא מתוך שיקולים מכספיים, וביצע את העבירות בהן הורשע לאחר שהסתבר בחובות ולווה כספים מן השוק האפור.

שירות המבחן הוסיף, כי הוא מבין שהמשיב ביצע את העבירות על רקע קשיי להתמודד באופן תקין עם מצבו הכלכלי הירוד ועם החובות שצבר, ועל רקע חיפושיו למצוא דרכי מהירות, אף לא חוקיות, כדי להתחמק מתשלום מיסים ולשפר את מצבו הכלכלי.

שירות המבחן התרשם, שהמשיב פעל באופן מניפולטיבי ומעשי מגלים בתוכם אלמנטים של מרמה וזיוף. גם כיום סבור המשיב שפועל מתוך חוסר ברירה, וגם כיום אינו מצליח למצוא אלטרנטיבות מקדמות יותר, בהן יכול היה לפעול. לצד זאת, הביע המשיב הסכמה להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן כדי למצוא חלופות במצב לחץ ולהימנע מביצוע עבירות דומות בעtid.

שירות המבחן הגיע למסקנה, שקיים אצל המשב גורמי סיכון ממשמעותיים, ואולם, יש בתוכנית השיקום המוצעת כדי לסייע להפחחת רמת הסיכון במצבו.

יחד עם זאת, בפרק ההמלצה העיר שירות המבחן: "... עם זאת נצין כי אנו ספקנים באשר למידת יכולת של שי לשתף פעולה עם הליך טיפול המציג התבוננות פנימית ויכולת לפתח מודעות הפנמה של תהליכי שינוי...".

ኖכחים האמור, ביקש שירות המבחן שהדיון ידחה לשולשה חודשים לצורך בחינת יכולתו של המשב להשתלב ולשתף פעולה עם שירות המבחן.

ד. בתסוקיר המשלים מיום 19.10.19 ציין שירות המבחן, שלא עלה בידו לשלב את המשב בקבוצת מרמה בשירות המבחן, הויל וקיימת רשות המתנה וכן שולב בינתיים בסדנה שמטרתה לספק כלים לניהול כלכלי נכון.

המשיב הגיע לכל המפגשים ושיתף פעולה כנדרש, ואולם, בשיחה שקיים עמו שירות המבחן, בתום הסדנה:

"... שי חזר על עמדתו כי פועל מחוסר ברירה והוא אינו יכול לחשוב על אלטרנטיבות מקדמות יותר בהן יכול היה לפעול במצבו. כמו כן הבהיר את קיומם של אלמנטים של מרמה הגלומות במעשהיו והפחיתה מחומרת מעשייו. בשלב זה, בניגוד לעמדתו הקודמת, סירב להשתלב בטיפול בתחום המרמה, ומתיאר את הסכמתו בעבר כמניפולציה שנועדה לסייע לו להקל על עונשו בתיק נשוא הדיון" (הדגשה שלנו).

שירות המבחן ציין בסיפה של התסוקיר המשלים, כי נוכח העובדה שהמשיב אינו מכיר בחומרת מעשיו ונוטה לתרץ ולהצדיק את מעשיו, המסקנה היא שהמשיב בשלב הנוכחי אינו בשל להשתלב בטיפול, וזאת נוכח קשייו להתIRONן על עצמו באופן ביקורתני, ובהיעדר ביטוי למצוקה רגשית הקשורה בביטחונו העבירות.

ኖכחים האמור אין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת שירות המבחן. נוכח חומרת העבירה, המליך שירות המבחן להטיל על המשיב ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות, אשר תציב גבול ברור להתנהלותו של המשיב ותגדיש עבورو את הפסול שבמעשהיו, וכן להטיל עליו מאסר מותנה.

. בנוסף, כי מעין בגילוין הרשעוטיו הקודמות של המשיב, עולה כי בגין העבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, נתילת חשמל, מים או גז בגיןבה, שביצע המשיב ביום 18.4.25 ואשר ציינו לעיל בתסוקיר שירות המבחן, נדון המשיב ביום 14.7.19 לשישה

חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן ש蒙ה חודשים, ופסילת רישון הנהיגה בפועל לשולשה חודשים.

ו. בדיעו שהתקיים ביום 19.11.12 בפני בית-משפט קמא, עמדה ב"כ המדינה על החומרה הגלומה בעבירות בהן הורשע המשיב בהוסיפה, שאין המדבר בכישלון בודד, כי אם בהתנהגות רצידיביסטית על רקע של בצע כסף, וכיינה שמתחם הענישה בגין עבירות אלה נע בין 24 חודשים עד 36 חודשים מאסר בפועל, וכן ביקשה, שהעונש שיוטל על המשיב יהא ברף העליון של המתחם, וישמש כגורם מרתיע. עוד הדגישה שהמשיב והחברה לא הסירו את המחדלים.

ז. סגנוו דاز של המשיב ציין, כי החלק המשמעותי של העבירות הנדרונות כאן בוצעו בשלתי שנת 2012, והוסיף, שהמשיב, שהוא כל חייו שכיר והחליט לפתח עסק עצמאי, לא ידע כיצד לה坦היל ולכן התוצאות לא איחרו לבוא.

עוד נטען, שהמשיב "נעקב" על ידי ספקים, לקוחות ומכלול רב של מעורבים.

הסגור הוסיף וטען, שיש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות הרלוונטיים ביחס לנסיבותו של המשיב, הצבע על פשיטת الرجل של המשיב ציין, שהמיטלטן והמרקוקען של החברה/המשיב נלקח לקופת פשיטת الرجل וממותנים כתעת לחילוקה בין שלל המוטבים.

עוד הצבע הסגור על-כך, שהמשיב עבר חיים לא קלים, והוסיף, שאביו של המשיב נפטר בשנת 2015 ועקב כך קרס המשיב נפשית.

בנוסף ולאחרונה, כך לטענת הסגור, התגרש המשיב ונותר بلا כלום: לא משפחה; לא פרנסה; ואף את במו אין המשיב יכול לראות ממשום שאינו משלם מזונות. המשיב, שהוא בן 50, מתגורר כיום אצל הוואיל ואין לו מקום מגוריים.

באשר למסקורי שירות המבחן טען הסגור, כי מופיעות בהם אמירות שאין מדויקות, וכי המשיב מודה בעבירות שביצע, נוטל אחריות וمبיע חרטה.

עוד מצין הסגור, כי בסופה של יום גם שירות המבחן סבור שבנסיבות התקיק אין לדון את המשיב למאסר מأחרוי סוג גבריה.

הן ב"כ המדינה והן הסגור הפנו את בית-משפט קמא לפסיקה רלוונטית, כל אחד מהם לפי נקודת מבטו. הסגור הצבע על המלצות הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעברינים בראשותה של כב' השופטת דורנר (להלן: "**דו"ח ועדת דורנר**"), ועל כך שראוי להימנע מלדון למאסר מأחרוי סוג גבריה את מי שאינו נמנה עם עולם העברינות, כדי שלא יצא שכרנו בהפסדנו.

הסגור אישר שהמערער מרצה (נכון למועד הטיעון) עונש מאסר על דרך עבודות שירות, על-פי גזר הדין השני כנדנו ביום 14.7.19, דהיינו, התק על-פיណ המשיב בגין גידול סמים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית וכן נטילת חשמל, מים או גז בגיןה, וביצוע עבודות שירות אלה אמור להימשך עד פברואר 2020.

בהתיחס לבתו של המשיב, שנכלל בכנים הנכדים (ושלטעתו סגورو דאז של המשיב עליה כמיילון נ), אישר הסגור שבנוסף למدينة קיימים עוד נשים שהם מובטחים.

המשיב עצמו פנה לבית משפט קמא והביע חרטה עמוקה. כשבית משפט קמא הצביע בפני המשיב על-כך שהוא "**לא נקלע לסייעת**" (قطعת המשיב) אלא שהוא ביצע את העבירות במטרה להשמיד מס, ומדובר בעבירות שביצועו דורש כוונה, ביקש המשיב שבית המשפט יתחשב בו.

עוד עליה מן הטיעונים בפני בית-משפט קמא, שבકופת הכנים מצויים כרגע 242,500 נ.

בתום הישיבה מיום 12.11.19 הורה בית-משפט קמא על הזמנת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, וכן ביקש לקבל עדכון באשר לכיסויים המצויים בקופת הכנים והאפשרות להעירים לטובת המדינה, כדי להסיר חלק מן המחדל.

בישיבת בית-משפט קמא מיום 17.5.20 מסר ב"כ המדינה, שהמחדל לא הוסר ואף לא נעשה ניסיון להסרת המחדל.

באותה ישיבה הופיע בפני בית-משפט קמא סגورو הנוכחי של המשיב (עו"ד קגן) שהציג, כי הודהתו של המשיב הביאה לחסכון בזמן שיפוטו רב ויקר נוכח היוף חומר החקירה שבתיק.

כמו-כן ציין הסגור, שהמשיב קרס מבחן כלכלית באופן מוחלט, איבד כל מה שהיה לו, התגרש, ובית המגורים של בני- הזוג מצוי תחת צו כניסה הנכדים.

עוד הוסיף, כי נותרו למשיב בחודשים לסיום ריצוי עבודות השירות בגין תיק גידול הסמים והמשמעות של ריצוי עונש מאסר בפועל בגין התיק הנוכחי תהא,vr נטען, פגיעה בלתי מידתית במשיב בהיותו נעדר עבר פלילי.

לענין הסרת המחדל טען הסגור, שמס הכנסה הוא אחד הנושים בתיק פשיטת الرجل של המשיב, וכי בקופת הכנים יש כרבע מיליון נ, ובמסגרת אותו הליך הצהיר המשיב,vr נטען, על חוב למס הכנסה בסך של 1,600,000 נ, ולכן אין זה ראוי להתיחס למשיב כמי שלא עשה דבר להסרת המחדל.

סנגורו הנוכחי של המשיב הדגש, כי בענייננו חלפו שנים ארוכות מאז ביצוע העבירות, והמשיב מצוי כיום בהליך שיקומי ומנסה לחזור למסלול חיים תורם ומועיל.

הсанגורו הנוכחי הגיע לבית משפט קמא פסיקה לגבי עבירות מס חמורות שבhan הוטל עונש מאסר לרצוי בעבודות שירות.

. המשיב חזר ונפנה גם בישיבה זו לבית משפט קמא והוסיף, כי הוא נוטל אחריות מלאה למעשיו ומגנה את אשר עשה, הבטיח שלא לחזור על מעשיו, והוסיף שכיון שהוא חזר להתגורר עם אמו, ומרצה עונש מאסר בעבודות שירות וביקש להתחשב במצבו.

ו". בגזר הדין מיום 18.6.2018 עמד בית-משפט קמא על-כן, שהערכיהם החברתיים שנפגעו מעשיו של המשיב הם הפגיעה ביחס האמון בין רשות המיסים, והפגיעה בעיקרן שוויון הנשייה בנוטל המיסים. מדובר בסכומים של מעל שני מיליון ₪ ללא דוחו או שהוציאו בגין חשבונות פיקטיביות.

הADB מינהו בדין הוגש בידי המשיב הצעיר, כי הוא לא נערך כל עסקה בין החברה לבין חברת "טהר אל' ובני בעמ" המזכרת בפנקסי חברות כוזבים שכפועל לא נערכה כל עסקה בין החברה לבין חברת "טהר אל' ובני בעמ" המזכרת בפנקסי החשבונות.

בית-משפט קמא הוסיף, שהADB מינהו בדין הוגש בידי המשיב הצעיר, כי הוא לא נערך כל עסקה בין החברה לבין חברת "טהר אל' ובני בעמ" המזכרת בפנקסי החשבונות.

כתב-האישום, קר צין בית-משפט קמא, הוגש בשנת 2017, כשהמשיב נתן את הדין בשנת 2020. בית-משפט קמא העיר, שהדוחות בתיק מאז הוגש כתוב-האישום היו לבקשת המשיב וכי שמש כבא-כחול, וכי במקביל נוהל נגד המשיב הליך אחר בו הואשם והורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים, נטילת חשמל והחזקת כלים לגידול סמים מסוכנים.

בית-משפט קמא עמד על החומרה היותר בה מתיחסת הפסיקה לעבירות המיסים, כשתמלה הפסיקה היא שאין להקל עם עבריני מס הגזולים את כספי הציבור, יוצרים דמורליזציה בקרב ציבור משלמי המיסים, וגורמים במעשייהם נזק רב למدينة.

בית-משפט קמא הוסיף, כי לפי הפסיקה יש להחמיר בעונשם של מושיעים בעבירות מס שלא הסירו את כל המחדלים, הויאל ובהסתת המחדלים יש לראות ממשום ביטוי לחרטה כנה.

עוד נקבע, שאין במצוקה כלכלית של נאשמים ובנסיבות אישיות כדי להצדיק את ביצוע עבירות המס, והאינטרס הציבורי להחמיר בעונשה גובר על האינטרס האישי גם כשעשקיים בהרשעה ראשונה.

את מתחם הענישה ההולם העמיד בית-משפט קמא על טווח הנע בין תשעה חודשים מאסר לבין 18 חודשים בפועל.

לקולא הbia בית-משפט קמא בחשבון את העובדה שהמשיב הודה בהזדמנות הראשונה, ובכך חסר זמן שיפוטי וכן את זמנה של העדים. כן ציין בית-משפט קמא, שהמשיב הביע חרטה על מעשיו ואין לחובתו הרשות קודם לעבירות שביצע בתיק מושא הדיון.

המשיב פתח את החברה בשנת 2012 וזו קרסה בשנת 2014. החברה נכנסה להיליכי כינוס ואילו המשיב נכנס להיליכי פשיטת רגל. עקב קriseת החברה נקלע המשיב לחובות כבדים, נאלץ למוכר את דירתו וכל רכשו, מצבו המשפחתית והכלכלי קשה, הוא התגרש וחזר להתגורר עם אמו.

בית-משפט קמא הוסיף, שלא הובאה אינדיקציה להסרת המחדלים, אף לא בחלקם, או לעשיית מעשים פוזיטיביים לצורך הסרת המחדלים, כגון פניה למאשימה או לרואה החשבון, זולת הצהרה שבקובפת היכнос מצוים סכומים מהם תוכל המדינה לגבות את חלקה כנושא מوطחת.

noch האמור בתסקרי שירות המבחן, קבע בית-משפט קמא, שאין מקום לחזור ממתחם הענישה ההולם הוαι והממשיב לא השתקם ולא השתלב בטיפול כלשהו, אלא אדרבא, הודה מפורשת כי הביע נוכחות לשתלב בטיפול כמניפולציה לצורך ההליך הפלילי בלבד, ולא מתוך הכרה לצורך בטיפול או מתוך הכרה במניעים שהביאו אותו לבצע את העבירות.

בפסקה 36 לגזר הדין כותב בית-משפט קמא כך:

"עם זאת, לאור ההודיה בהזדמנות הראשונה, לאור העובדה כי העבירות בעברו בין השנים 2012 עד 2014, לאור הנסיבות האישיות שפורטו לעיל, מצאי לנו לאמץ את הרף התיכון של המתחם ולא לגזר על הנאשם מאסר לRICTO מאחורי סORG וברית CUTIRAT המאשימה."

על-יסוד האמור לעיל, דין בית-משפט קמא את המשיב לתשעה חודשים מאסר לRICTO בעבודות שירות, וכן ענישה נלוית, כמפורט בפתח דברינו.

יב. המדינה ממאנת להשלים עם גזר-דין של בית-משפט קמא וערעורה על קולת העונש מונח בפנינו. טענת המדינה היא, שהעונש שהוטל על המשיב חורג לקולא והוא הולם את נסיבות המקירה.

טענת המדינה, מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא (תשעה חודשים מאסר שניית לRICTO בעבודות שירות ועוד

18 חודשים מאסר בפועל) נמור יתר על המידה הואיל ובית משפט קמא לא יחס (לטענת המדינה) את החומרה הרואה והמתבקש על עבירות בהן הורשע המשיב ולא נתן משקל ממשועתי לסקום הגבוה של השמטת המס (מעל 2 מיליון ₪), וכן לא יחס את החומרה הרואה לכך שהעבירות בוצעו בהתנהלות שיטית וمتוכננת שנמשכה מספר שנים.

מדובר, לטענת המדינה, בהתנהגות רצידיביסטית של המשיב שנעשתה בגין בצע כסף וחמדנות והוא פרי מחשבה ותוכנו. מעשיו של המשיב הסבו נזק רב לкопת המדינה, ומה גם שהמשיב לא הסיר את מחדלו הכספיים למרות הזדמנויות רבות שניתנו לו לאורך תקופה ארוכה.

לא ניתן לומר, כך סקרה המדינה, שהודאת המשיב בכתב-האישום מלמדת על חרטה כנה, הואיל ורק השבת הגזלה לкопת המדינה מלמדת על חרטה כנה.

היעדר הסרת המחדלים מהוות נימוק לחומרה יתרה ש策ריכה לבוא לידי ביתו בהטלת עונש מאסר לתקופה ארוכה מזו שהוטלה וגוררת Kens גבוהה מזו שנגזר על ידי בית-משפט קמא.

ב"כ המדינה מפנה בערעורה לפסיקה רלוונטית התומכת בטיעוניה ובעמדתה.

עוד הוסיפה ב"כ המדינה, שגם בפני שירות המבחן, בתס Kirby מיום 1.7.19, הצהיר המשיב שגם ביום ובדיudit היה פועל באותה דרך הואיל והוא נתון בתחום חוסר מצוי מצבו הכלכלי הסבור והקשה אליו נקלע ופועל מתוך חוסר ברירה.

עוד נטען על ידי המדינה, כי שגה בפני שירות המבחן, שלא משלא העניק משקל רב להתרשות שירות המבחן לפיה פעול המשיב באופן מניפולטיבי ומעשי מגלים בהם כוכם אלמנטים של מרמה ודיף, מה גם שהמשיב סרב להשתלב בטיפול בתחום המרמה וטייר את הסכמתו שניתנה בעבר להשתתפות בטיפול כזה, כמיניפולציה שתסייע לו בהקלת בעונשו.

עוד נטען, ששגה בית-משפט קמא ככלא נתן משקל לעובדה, שלחוות המשיב הרשעה מילוי 2019 בגין עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקה בסמים שלא לצרכיה עצמית, החזקת כלים ונטילת חמל, עבירות שבוצעו ביום 25.4.18 בעוד התקיק מושא הדיון כאן תלוי ועומד נגד המשיב בבית המשפט.

מוסיפה המדינה, שרוב עברייני המס הם אנשים נורטטיביים ביותר בתחום חייהם ונעדרי עבר פלילי, ולא אחת נפסק כי בעבירות מסוימת שיקולי ההרתקעה גברים על הנسبות האישיות של הנאשם, וזאת בהתחשב בפגיעה הקשה של עבירות המס במשק ובכלכלה.

טענה נוספת של המדינה היא, כי שגה בית-משפט קמא משהעניק משקל רב לעובדה שהעבירות בוצעו בשנים
עמוד 10

2014-2012 ואילו כתב-האישום הוגש בשנת 2017.

המדינה מפנה ל-ע"פ (מחוזי תל-אביב) 20/0036 גל משה ואח' נ' פרקליטות מחוז תל אביב - מיסוי וככללה (27.5.02), שם צוין, כי עבירות המס אין מתגלות מיד, והעובה שכתבי האישום מוגשים זמן רב לאחר ביצוע העבירות היא מעשה יומם יום, גם אם אין הדבר רצוי. עוד נכתב שם, שקיים קושי בחשיפת העבירות אשר מתגלות באקראי או כתוצאה מביקורת מוצלבת בדיעבד.

טענה נוספת של המדינה היא, שבית משפט קמא שגה משקבע מתחת נמור וגזר על המשיב עונשים קלילים, שאיןם עונדים ביחס ישיר לחומרת העבירות בהן הורשע, והסתפק בתשעה חודשי עבודה שירות, מסר מותנה וקנס נמור בגין ביצוע עבירות חמורות.

המדינה מפנה בנימוק ערעורה לפסיקה בה הוטלו על נאשמים בעבירות מס עוני מסר לריצוי בפועל מאחורי סוג ובריה, וזאת לתמיכה בעמדתה.

גם באשר לקנס שהוטל על המשיב טענת המדינה, כי הוא מופרז ל科尔א בהתחשב בסכומי השمات ההכנסות שבгинם הורשע המשיב, וכן ביחס ל垦נות המרבאים הקבועים בפקודה, על עבירות בהן הורשע המשיב, מה גם, שלפי סעיף 220 של הפקודה, רשאי בית-המשפט להטיל קנס בגין פי שניים מסcum ההכנסה שהועלהמה.

טענת המדינה היא, שיש בגורם דינו של בית-משפט קמא כדי להוות מסר שגוי המשדר שלchnerות לציבור בכלל, ולנאשמים הפטונצייאליים בפרט שאינם נתן משקל לאי-הסרת המחדל ויש בו כדי ליצור מצב של "כדיות" ביצוע עבירות מסווג זה.

מכאן העתירה להחמיר באופן משמעותי בעונש המסר שנגזר על המשיב, וכן להגדיל את הקנס שהוטל עליו, באופן שיילום את מעשיו.

ו"ג. בדין שהתקיים בפנינו ביום 20.9.2024 חזרה ב"כ המדינה על הטعنות שבערעור וצינה, כי מדובר במקרה שבפנינו בעבירות מס שבוצעו ברף הגבוה, דהיינו, תוך שימוש במרמה, ערמה ותחבולה, סכומי הכנסות שהושמו הם גבוהים. כמו כן מדובר בהכנות חשבוניות פיקטיביות.

הפסיקה המקובלת בגין עבירות מסווג זה, היא ענישה על דרך של מסר בפועל ומה גם שבעניינו, לא הייתה הסרה של המחדלים והכספיים לא הוחזו לאוצר המדינה.

אמנם בקופה הכנים נמצא סכום של 250,000 ₪, אך לטעתה ב"כ המדינה יש נשים מוגבלים ולא ידוע כיצד יחולקו הכספיים שבקופה הכנים.

בנוסף, הפניה ב"כ המדינה בטיעונה לכתוב בשני הتسקירים של שירות המבחן, כשהם עולות כי המערער הצהיר בפני שירות המבחן שהוא ביצע את העבירות מסווג שהיה מצוי במצב של חוסר מוצא, וכי בדיעבד הוא היה פועל באותה דרך.

לטעמה של ב"כ המדינה, יש לראות במשיב כמי שיש לחובתו הרשעה קודמת בנוגע לגידול ויצור סמים, עבירה שבגינה נדון ביולי 2019 לשישה חודשים מאסר שרצו בעבודות שירות, ואין זה ראוי, כך סבורה ב"כ המדינה, שהמשיב יקבל שוב עונשה לריצוי על דרך של עבודות שירות, ויש מקום להטיל עליו עונש של מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ המדינה טוענת, שאם הציבור יידע כי הסיכון שנוטל על עצמו מי שאינו משלם מס והוא מסיר את המחדל הוא עונש לריצוי בעבודות שירות - תיגע ההרתעה.

י"ד. סנגורו של המשיב טען בפנינו, שגזר-דין של בית-משפט כמו מנומך ומתייחס לכל השיקולים הרלוונטיים, זאת לאחר שהשופט קמא האזינה לכל הטיעונים, לא הותירה אף לא טיעון אחד מבלי להתייחס אליו, וניתחה את הדברים שהובאו בפניהם בהתקף למבוקנים שנקבעו בפסקה.

על ערכאת הערעור לבחון, האם נפללה טעות מהותית בגין הדיון של בית-משפט כמו, ולדעת הסנגור, טעות זו לא נפללה. כן יש לבדוק, האם קיימת סטייה ניכרת מדיניות העונשה.

בית-משפט קמא הטיל את העונשה על המשיב לאחר שנתן את דעתו לכל השיקולים הרלוונטיים, וכך אין מדובר בסטייה ניכרת במידה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

לטענת הסנגור, עיקר הפסקה שאליה הפניה ב"כ המדינה ניתנה לפני פרסום פורסם דוח ועדת דורנבר ובטרם הארכיב המחוקק את התקופה האפשרית לריצוי עונש מאסר על דרך של עבודות שירות למשך חודשים.

לטעמו של הסנגור, דוח ועדת דורנבר מתייחס בדיקות למקרים כמו המקירה הנוגע למשיב, דהיינו, מדובר באדם שזו הסתמכותו הראשונה עם החוק ועד לעבירות המס מושא הדיון כאן הוא לא ביצע כל עבירה. ההרשעה הנוספת מאיי 2019 היא תולדה של הקriseה הכלכלית שחווה המשיב.

טעון הסנגור, שבית משפט קמא לא הטעם מן העובדה כי המשיב ביצע עבודות שירות על-תוקפה ממושכת (בגין ההרשעה בעבירה של גידול סמים מאיי 2019) והטיל עליו עבודות שירות ברף העליון של התקופה האפשרית. לכן, אם ישאר גזר דין של בית-משפט קמא על כן, תהא התוצאה שהמשיב ירצה עבודות שירות על-תוקפה ממושכת מאוד ואין להקל ראש בתקופה זו.

באשר לשינוי בהגשת כתב-האישום, טען הסנגור, שהחקירה בתיק החלה כבר בפברואר 2014, וכך אין עמוד 12

המדובר במקרה שהעבירות מתגלות בשלב מאוחר, או כבדרך אגב, כפי שטעהה ב"כ המדינה.

הסגור הפנה לגזר דין שניtin על ידי בית-משפט מחוזי מרכז, כשהלעنته באותו מקרה הנسبות היו חמורות מאשר המקרה שבפניו, ומהבדל שם הoser במידה מצומצמת בלבד, ולמרות זאת הקל בית המשפט המחוזי (שם) בתקופת המאסר והעמידה על תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות, לעומת 16 חודשי מאסר בפועל שגורר באותו מקרה בית-משפט השלום.

עוד טען הסגור, שככל הנוגע למתחמים ברמת הענישה, קיימים גזר דין שבהם הוטלו תקופות מאסר בפועל של 10 עד 12 חודשים, ولكن הטלת ענישה של תשעה חודשים מאסר בעבודות שירות איננה בבחינת סטייה ניכרת המצדיקה את התערבותה ערצת הערעור.

הסגור הגיע לעיונו פסיקה לגבי מקרים שבהם הוטלו עונשי מאסר לרכיבי בעבודות שירות.

הסגור ציין (עמ' 4 לפנות): **"אנחנו לא מתימרים לטעון שהוסר המחדל, בטח לא במלואו"**, ואולם, לטעنته, אין לראות את המשיב כמו שלא הסיר את המחדל כלל ולא פעל לצורך ביצוע הסרת המחדל.

הסגור חזר והציג, שהעבירות בוצעו על רקע קריית העסוק שנפתח בשנת 2012 ונסגר בשנת 2014. המשיב פשט את הרجل, נכנס לחובות עתק עד כדי אובדן בית מגוריו, איבד את הקשר עם אשתו, חיו כולם אצל אמו וכטעنته **"אוכל מהיד לפה"**.

לדברי הסגור, הנושא המרכזי של המשיב הוא מס הכנסה, והוא הגיע לעיונו מסמכים מטעם המנהלת המיוחדת שה坦מגה בעניינו של המשיב.

ב"כ המדינה טעהה בתגובה:

"זה שיש להין של כינוי שהוא נתלה בו זה לא נקרא הסרת מחדל" (עמ' 4 לפנות).

בתשובה לשאלתנו, לגבי מועד הגשת כתב-האישום בשנת 2017 בגין עבירות המס שבוצעו בין השנים 2014-2012, צינה ב"כ המדינה, שאין סיבה מיוחדת לכך.

ט"ז. לאחר שנתינו דעתנו לכתב האישום שהוגש נגד המשיב, למסקורי שירות המבחן, להרשעתו מיולי 2019 בעבירה של גידול והכנת סמים, לטיעוניהם המפורטים של ב"כ הצדדים בפני בית-משפט קמא בשתי ישיבות הטיעונים שהתקיימו בפני בית-משפט קמא, לגזר-דיןו של בית-משפט קמא, להודעת הערעור, לטיעוניהם של ב"כ שני הצדדים בישיבה שהתקיימה בפניו ביום 24.9.20 ולפסיקה שהגשו לעיונו באירוע של שני הצדדים, מסקנתנו היא, שערעור המדינה בדיון יסודו, ויש מקום להחמיר בענישתו של

המשיב ולהטיל עליו עונש מאסר לRICTO בפועל.

לא ראיינו מקום, בנסיבות העניין, להתערב בשיעור הקנס שהוטל על המשיב.

ט"ז. המשיב הגיע דז"ח על הכנסתויה של החברה לשנת המס 2012 מביצוע עבודות בניה ושיפוצים, תוך השמתת הכנסתות בסך של 1,141,904 ₪.

לגביו שנת המס 2013 הגיע המשיב דז"ח על הכנסתויה של החברה לאotta שנה בגין עבודות בניה ושיפוצים, תוך השמתת הכנסתות בסך של 559,650 ₪, כך שסךומי ההכנסות שהਸמיט המשיב מדו"ח החברה על הכנסתויה הסתכם ב-1,701,554 ₪, וזאת בمزיד ובכוונה להתחמק ממס.

עוד ובנוספ', ובמהלך שנת המס 2014, כלל המשיב בספרי החברה, כהוצאות, חשבונות של חברת "טוהר אליו ובנוו בע"מ", כשבפועל לא נערכה עסקה בין "טוהר אליו ובנוו בע"מ" לבין החברה שהמשיב הוא מנהלה.

מדובר אףוא בחשבונות פיקטיביות לשנת 2014, שנכללו בספריה של החברה, בסכום כולל של 397,000 ₪.

ו"ז. העברות לפי סעיף 220 של הפקודה בהן הורשע המשיב לפי הزادתו הן עברות מסווג פשע, שהמאסר בגין הוא עד 7 שנים והकנס המרבי הוא פי שניים מסכום ההכנסה שהועלמה, כסבירא של סעיף 220 נכתב כך:

"**אדם אשר בمزיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזר לאדם אחר להתחמק ממס עבר אחת העברות המנויות להלן, דינו - מאסר שבע שנים או קנס, כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין לפי שניים מסכום ההכנסה שהעלים...".**

המשיב הורשע בשתי עברות לפי סעיף 220(1) של הפקודה, דהיינו:

"הסמיד מתוך דז"ח שנערך על-פי הפקודה כל הכנסת שיש לכללה בדו"ח".

בנוספ', הורשע המשיב באربع עברות, לפי סעיף 220(4) של הפקודה, דהיינו:

"הcin או קים, או הרשה לאדם להcin או לקים, פנקס חשבונות כזבים או רשומות אחרות כזבות, או שזיף או הרשה לזייף פנקס חשבונות או רשומות".

כמו-כן, הורשע המשיב בריבוי עבירות לפי סעיף 220(5) של הפקודה, דהיינו:

"השתמש בכל מרמה, ערמה, או תחבולה או הרשה להשתמש בהן".

י"ח. פסיקת בתי המשפט מתייחסת בחומרה רבה לעבירות מס, ובוודאי לעבירות מס המתבצעות על דרך של מרמה, ערמה או תחבולה, הויל ונקודות המוצא היא, שגוזלת כספים מכספי הציבור, דינה דין גזלת כספים מן הפרט ומה גם, שעבירות מסווג זה גורמות נזק רב לéconomie המדינה וגורמות לדמoralיזציה בקרב ציבור משלמי המס כסדרו.

עיינו בע"פ 624/80 חברת ויס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד לה(3) 211, עמ' 218:

"בהטלת עונשי מאסר אלה מביעה החברה המאורגנת את סלידתה מהתנהוגותם העבריאנית של מעליימי המס, ומטביעה עליהם אותן אות של קלון. ידעו נא עבריאני הצווארון הלבן, כי צווארונו של עושה העבירה זו אינו "לבן", והרי הוא צווארונו של כל פורץ ושודד. שהאחד שודד את קופתת של המדינה, והאחד שודד את קופתו של הפרט (ע"פ 344/80 - לא פורסם)... ידעו נא חברי וידינו של ויס, ויידעו נא אנשי המסחר, המלאכה וה תעשייה, אנשי מקצועות חופשיים וכיוצא בהם, כי אנו מתייחסים בחומרה יתרה למעליימי המס, עם כל הצורך להתחשב בנסיבות אישיות, מי שעובר עבירות מס בנסיבות כה חמורות צפוי לא רק לעונשי קנס אלא אף לעונשי מאסר, שאינם קלילים כלל ועיקר. מודיע אני לך, כי בהטילנו עונשי מאסר אלה אין בכוחנו לעkor את הרע מקרובנו, אך מקווה אני, כי בכך אנו מצמצמים במידה מסוימת את היקפו...". (ההדגשה שלנו).

י"ט. כמו-כן, אנו מפנים לע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 721, בעמ' 87:

"... עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן הhardtouri. כך שבבוא בית-המשפט לגזר את דין של אדם אשר הורשע בעבירות מסווג זה, לא ניתן משקל לניטבות אישיות ולמצוקה כלכלית (ראה ת"פ (נצח) 7228/97 מדינת ישראל נ' דיב [6]).

בעניין דרכי הענישה בעבירות כלכליות עמד השופט ד' לויון במאמרו:
 כאמור, גישת התגמול דהיום רואה להציג הסטיגמה שראוי להטיב
בעבריין למען יחווש בסolidת החברה כלפיו, על מנת שיוטבע בו אות קלון.
הפסיקה חזרה והדגישה היבט זה, ככל שמדובר בעבירות פיסקלית,
בעבירות מס-הכנסה, שבהן יש והחברה מתייחסת לעבריין, לא כאל מי
שחתא כלפיו, לא כמי שראו לענישה של ממש, אלא כמי ש'התחלק',

ובשל כך עליו לבוא על עונשו" (ראאה ד' לוי "גוזרים את הדין" [7], בעמ' 187).

8. אין בידי לקבל את טענתו של המערער 2 שלפיה מאחר שמדובר בעבירות כלכליות, הרי שמדובר הענישה בגין הינו בעיקרו כלכלי, כאשר עסוקין בעבריני מס, בעבירות כלכליות, בעבירות מרמה וכדומה, שבahn העבריין מקווה להפיק רוח כ Spike רב, חשוב לה臺יל לצד הכנס גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יצא נשכר. אם חשב לתומו שהטייסי להפיק טובת הנאה כספית ניכרת מצדיק נתילת סיכון, עליו לדעת כי אם יועמד לדין ויטול עליו קנס הוא צפוי גם לכך כי תישלל חירותו וגם כי יפסיד את הרווח המdomה, פרי הבושים של המעשה העבריני. על-כן ראוי ונכון היה לה臺יל על המערערים עונש מאסר בפועל ממשמעותי וכן קנס כפי שאכן עשה בית-המשפט המחווזי..." (ההדגשה שלנו).

C. לא נעלמה מעיננו הפסיכיקה אליה הפנה הסגנור, ולפיה הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בעבירות של השמתת הכנסות במרמה, ערמה ותחבולה (סעיף 220(5) לפקודה), אלא שסבירים אנו כי יש לבחון כל מקרה לגופו.

כך ב-ת"פ (שלום חיפה) 57212-01-12 מדינת ישראל נ' גבאי (16.11.15) (להלן: "ענין גבאי") נדון הנאים באותו מקרה לשישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכמו כן 10 חודשים מאסר על-תנאי, קנס בסך 75,000 ₪, והוטל עליו צו מבחן למשך 18 חודשים, אלא שבאותו מקרה מדובר היה בשינוי קיצוני ביותר בהגשת כתב-האישום זמני רב חלף מאז ביצוע העבירות, דהיינו, באותו מקרה בוצעו העבירות בשנות המס 2005-2001 ואילו כתב-האישום הוגש נגד הנאים רק בינואר 2012.

תקופת החקירה בענין **גבאי**, החלה בסוף שנת 2003 והסתיימה בפברואר 2011, כשבמהלך שבע שנים נחקר הנאים (שם) פעמיים בלבד, הגם שהחקירה לא הייתה מסוובכת, ומבלילו שניתן הסבר לתעלומה הין עוכב התקיק ומה עלה בגורלו במהלך השנים.

עוד ובנוסף, הסתבר שבאותו מקרה היה הנאים מקור לסתמים והצליח להיגמל מהם, כשהוא מתמיד בהליך טיפולי ושומר על "ニקיונו".

במקרה שבפנינו בוצעו העבירות בשנים 2012 עד 2014 וכتب האישום הוגש נגד המשיב בספטמבר 2017 דהיינו, גם בענינו מדובר בשינוי ובתשובה לשאלתנו לא קיבלנו הסבר לשינוי, אך כמובן שלא ניתן להשוותו לשינוי הקיצוני שבענין **גבאי**.

לא זו בלבד, אלא שבהתיחס לתקופה שmonthsago הגשת כתב-האישום בענייננו ועד הגיענו לשנת 2020 היו הדחיות בתיק לפני בקשתו של המשיב, כעולה מדברי בית-משפט קמא בפסקה 31 של גזר הדין:

"יש לציין כי הדחיות בתיק מזמן הוגש כתב-האישום היו לבקשת הנאשם ומי ששימש כבא כוחו וכי במקביל נוהל נגד הנאשם הלין אחר בו הנאשם ואחר הורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים, נתילת חשמל והחזקת כלים לגידול סמים מסוכנים".

עדתנו היא, כי לשינוי במועד בהגשת כתב-האישום, במקורה שלפנינו, יש ליחס משקל מסוים במסגרת מתחם הענישה (אותו העמיד בית-משפט קמא על טווח שבין 9 חודשים מאסר ועד 18 חודשים מאסר בפועל), אך אין בשינוי זה (במבחן מן השינוי הקיצוני שבעניןجابאי) כדי להצדיק את רצוי העונש על דרך של עבודות שירות.

כ"א. הסוגור גם הפנה לפסק דין של בית-משפט זה ב-ע"ג 16-05-43320 מדינת ישראל נ' חסארמה (להלן: "ענין חסארמה") (24.11.16) שבו למרות עבירות של השמטה מס לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת הסתפק בית-משפט השלום בענישה של שישה חודשים מאסר לרצוי עבודות שירות, מאסר מותנה בן שבעה חודשים וקנס בסך 50,000 ₪, וערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

במבחן מן המקורה שבפנינו, הרי בענין **חסארמה** נקבע, שהמשיב (בשלב העreau) הסיר את **מלוא** מהදלן לשביות רצון רשות המס ואף הוציא אישור על-כך, זאת במבחן מן המקורה שבפנינו. לענין הכספי בסך של כ-241,000 ₪ שביקופת היכinos נתיחס בהמשך.

כ"ב. ב-ע"ג (מחוזי חיפה) 16-02-14041 אגבאריה נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין אגבאריה") (21.4.16) נדון המערער שם בבית משפט השלום לשבעה חודשים מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירות של השמטה מס, סעיף 220(1) של הפקודה, וניהול פנקסים כזובים לפי סעיף 20(4) של הפקודה.

בפסק הדין שנית בעreau הועמדה תקופת המאסר שעל **אגבאריה** לרבות על שישה חודשים מאסר שהຕאפשר לו לרצותם בעבודות שירות, אך יזכיר, שגם באותו מקורה היסיר **אגבאריה** את **מלוא** המחדלים (טור נתילת הלואות מבני משפה, עינוי, שם, בפסקה ו' של פסקה י"ט(3) של פסק הדין), וזאת במבחן מן המקורה שבפנינו.

כ"ג. ב-ע"פ (מחוזי מרכז) 19-02-57577 יולדרים נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין יולדרים") (23.12.19) נדון המערער (שם) בבית משפט השלום ל- 16 חודשים מאסר בפועל בין עבירות מס שונות, הן לפי פקודת מס הכנסה (סעיף 220(2) לפקודת וסעיף 220(5) לפקודת), ובנוסף גם בגין עבירות לפי חוק מס ערך נוסף.

העבירות בוצעו על-ידי המערער (שם) בשנים 2011-2010, אך כתב-האישום הוגש (שם) רק באוקטובר 2017. ערכאת הערעור הקלה בעונשו של המערער (שם) והעמידה את הענישה על 9 חודשי מאסר לRICTSI בעבודות שירות, וזאת ממשום שבית משפט השלים לא נתן את המשקל הראוי לסוגיות השהייה ולהתנהלות החקירה. בית המשפט ציין, שהמערער (שם) נדרש לתת את הדין על עבירות שבוצעו לפני 8-9 שנים, וזאת ללא הסבר סביר ואף נמצא כי נפל פגם במהלך חקירותו של המערער (שם), ומכאן ההקלה בעונשו והעמדתו על תקופת מאסר שניית לרשותה בעבודות שירות.

בעניינו, כבר עמדנו על-כך, בוצעו העבירות בין 2012 ל-2014 כתוב האישום הוגש בספטמבר 2017, בשונה מאורך השהייה בעניין **ילדרים** הנ"ל, כמו כן, כבר עמדנו על-כך שמאז 2017 עד 2020 יש לייחס את פרק הזמן שחלף לבקשות דחיה שהוגשו מטעמו של המשיב, כפי שצין בית-משפט קמא בגזר-דין.

כ"א. מנגד, ראוי ליתן את הדעת ל-רע"פ 9004/18 **מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל** (18.12.31).

באוטו מקרה הורשעו המבקשים (מנהל החברה והחברה שבבעלותו) ב-55 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמר דין (מס בסך כולל של 1,459,723 ₪) ונגזרו עליו בבית משפט השלים שישה חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות, מאסר מותנה וכן קנס בסך 120,000 ₪ ובנוסף גם הוטל קנס על החברה.

ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועל המערער הוטלו 12 חודשים מאסר בפועל ושאר רכיבי הענישה נותרו בעינם.

המערער הציע באותו מקרה על שחלפו כעשר שנים בין ביצוע העבירות לבין מועד מתן גזר הדין, וכן הציע על מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. בקשה רשות הערעור שהגיש המערער לבית המשפט העליון לדחתה והענישה נותרה בעינה.

כב' השופט י' אלרון קבוע, שם, בפסקה 10:

"הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות. חרב ניסיונות של המבקשים לשווות לטענותיהם נופך עקרוני, אני סבור כי למעשה, בקשרם נתועה היבט בדלי"ת אמורתי של עניינים הפרטני."

בפרט, אני סבור כי טענות המבקשים בנוגע למקום ועוצמתו של שיקול חלוף הזמן אין מעוררות כל סוגיה עקרונית, אלא מבקשות לאתגר את האופן שבו ישamu אמות מידה פסיקתיות מושרשות על נסיבות עניינים. אמנם, הלכה היא כי יש בחילוף הזמן כדי להיות שיקול לכולא בגין עונשו של הנאשם. ואולם, בית משפט זה העד לא אחת על כך שמשקליו של שיקול זה, כמו גם אופן השפעתו המדויק על גזירת עונשו של הנאשם מסוים, תלויים בנסיבותו של כל מקרה ומקרה. אמרה ברוח דומה הובעה בפסק הדין בע"פ 203/07 **הורוביץ נ' מדינת**

ישראל[פורסם ב公报] (31.12.2008):

"לא כל עיכוב [בHALICIM בעניינו של נאשם - י' א'] נושא עליו 'שובר הנחה' הפטור נאשם מעונש בכלל ומעונש מאסר בפרט. גם במצב מעין זה שומה על בית המשפט לבחון את מכלול האינטרסים הקיימים לענישה. מדובר בשיקול שלם בית המשפט לשקל ולקבע מהו הביטוי ההולם לו בגין העונש" (שם, בפסקה 338).

יוער כי הלהקה זו מוצאת תימוכין אף בהצעת החוק שעליה ביקשו המבקשים להסתמך בבקשתם, חרף העובדה שטרם אושרה על-ידי המחוקק. הצעת חוק זו מבקשת להעניק לבית המשפט סמכות לסתות ממתחם הענישה שקבע, בין היתר בשל חלוף "פרק זמן ארוך במיוחד" מעת ביצוע העבירה. ואולם, כעולה מסעיף 2 בהצעת החוק ומדברי ההסבר לה, סמכות זו לא תופעל כלפי עונשין שבשגרה, אלא בהתאם לנסיבות "נסיבות מיוחדת ויצאת דופן" המצדיקה סטייה ממתחם הענישה "כדי למנוע עיוות דין", וכך שהודגש בדברי ההסבר להצעת החוק:
"כמובן שלא בכל מקרה הימשכות הHALICIM המשפטיים מצדיקה הקלה של ממש או אף הקלה כלשהי בעונשו של נאשם, ולעתים עקרונית ההלימה ואינטרסים אחרים יצדיקו את מיצוי הדין עם הנאשם גם בחלוף זמן" (שם, בעמוד 1079).

ובפסקה 11:

"בנוספ', והוא עיקר - לא מצאת כי הבקשה שלפני מערבת שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש ממשי מפני עיוות דין, ואני סבור כי עונש המאסר שהושת על המבקש בפסק דיןו של בית המשפט המחויז חרוג לחומרה מרמת הענישה הנוגגת במידה שעשויה להצדיק היעתרות לבקשתה.

קשה להפריז בחומרתן של העבריות שבביבוץ הורשו המבקשים. כאמור בהכרעת דיןו של בית משפט השלום, המבקשים פועלו באופן שיטתי להונאות רשותם המש לאורך תקופה שנמשכה כארבע שנים וחצי וב███ ניכרים, והתנהלותם מלמדת על כוונת התחמקות מתשלום מס. הדברים נכונים בפרט ביחס למבקש, אשר נקבע כי היה מעורב "בכל שלב ושלב" של ביצוע העבריות, והוא מודיע לכך ש"הحسابונות אינן משקפותאמת".

בית משפט זה חזר ועמד על חומרה של עבריות המס, אשר נובעת מפגיעה
הקשה במשפט, בכלכלה ובגובה היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים,
כמו גם מהकשי הרוב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי
משמעות גזירת עונשו של מי שהורשע בעבריות אלה, תוך מתן עדיפות
לשיקולי הרתעה ולאינטרסים הציבוריים שבהחמרה הענישה על פני נסיבותו
האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבריות אלה
הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 ג'בארין נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报]
(17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה
11 להחלטתי (18.7.2018)). יודגש כי מדיניות הענישה זו נגעה כבר בעת ביצוע
העבריות על-ידי המבקשים, ועל כן לא מצאת ממש בטענותיהם בעניין זה (וראו,

למשל: ע"פ 29/02/2019 אלוני נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (1.10.2002); ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 7 (19.2.2004); רע"פ 3137/04 חנגן' נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (18.4.2004)).

לנוחח האמור, תמים דעים אני בית המשפט המחויזי כי חומרתן העקרונית של העבירות שבנה הורשו המבקשים ונסיבותו ביצוען הקונקרטיות מחיבות הטלת עונש מאסר בפועל על המבקש, וזאת אף על רקע מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות וחרכ חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירות למועד מתן גזר הדין, מצב דברים אשר - כפי שקבע בית המשפט המחויזי - רובץ גם לפתחו של המבקש (והשוו: רע"פ 10/09/2009 זכאי נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (20.1.2011); רע"פ 18/19/2018 אריאלי נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (26.4.2018)).

אני סבור כי הנסיבות האישיות האמורות נשקלו כדבבי עלי-ידי בית המשפט המחויזי בבואה לקבע את משך עונש המאסר שהטיל על המבקש, וכי העונשיים שהוטלו על המבקשים בסופו של דבר משקפים איזון ראוי בין כלל השיקולים הכספיים לעניין, ואין מגלים עילה למתן רשות ערעור שני בבית משפט זה". (ההדגשה שלנו).

כ"ה. עוד מפנים אנו ל-רע"פ 2638/13 אליו עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.13), שם ציין כב' השופט (בדימוס) א' שם בפסקה 14:

"כבר נפסק, לא אחת, כי יש להתייחס לעבריינות המשם, בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעה הישירה בכיס הציבור, והן לנוכח פגיעה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח (רע"פ 10/09/2009 קובן נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (20.1.2008); רע"פ 12/06/2006 עזרא נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (9.9.2012); רע"פ 13/02/2013 אודיז נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (20.2.2013). על יסוד גישה זו, הותוויתה בפסקה מדיניות ענישה, אשר לפיה יש לגוזר את דין של עברייני המשם, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרטעה והגמול, ולברכם על נסיבותו האישיות של העברין. יפים, לעניין זה, הדברים שנאמרו עלי-ידי השופט א' רובינשטיין ברע"פ 10/09/2010 חן נ' מדינת ישראל[פורסם ב公报] (3.11.2010):

**"נוכח פגיעה הקשה של עברינות המשם במשק, בכלכלה, במגוון היבטים
חברתיים הנוגעים לנטל תשולם המיסים, ואף בשל הקושי הרוב שבחשיפתה, יש
לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד מיוחד להיבט הרטעת
של העברيين, במסגרת שיקולי הענישה"** (וראו גם, רע"פ 08/09/2009 כהן נ' מדינת
ישראל[פורסם ב公报] (9.2.2009); רע"פ 09/09/2007 שחיל נ' מדינת ישראל[פורסם
ב公报] (24.1.2010)). (ההדגשה שלנו).

כ"ג. איןנו סבורים שבנסיבות המקרא שבעפניינו היה מקום להימנע מהטליל על המשיב עונש מאסר לריצוי בפועל מאחריו סורג ובריח.

סכום השמתת הכנסות (לרבות הסכום שਮופיע בחשבוניות הפיקטיביות) עולה על 2 מיליון ₪. העבירות שביצע המשיב הן עבירות פשוט, ואוthon הוא ביצע מtower כוונה, במרמה, בערמה ובתחבולה. העונש שהמחוקק קבע לצידן הוא עד 7 שנות מאסר לRICTO בפועל.

המשיב טען שהוא ביצע את העבירות מתוך חוסר ברירה, בשלפי דבריו המשיב בפני שירות המבחן (בתסaurus מיום 1.7.20), הוא בחר שלא להתמודד עם העובדים שלו ועם הספקים שביקשו לקבל את הגיעם להם, וכי זהו הרקע לביצוע העבירות.

לא ניתן לקבל טענות מסוג זה. עצם העובדה שנישום נמצא במצוקה כלכלית, אין בה כדי להצדיק ביצוע עבירות מס.

נוסיף, שהמחוקק העמיד כלים מסוימים לרשות נישום שנמצא במצב כלכלי ענייני, דהיינו, במצב המקשה עליו להגיש את הדוחות במועד או לבצע את התשלומים המוטלים עליו במועד.

אנו מפנים לסעיף 133 של הפקודה, לפיו רשאי פקיד השומה לדחות את מועד הגשת הדוח על הכנסתו של נישום, מקום בו הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה, שקיימת סיבה מספקת לכך.

כמו- כן, לפי סעיף 186 של הפקודה, רשאי פקיד השומה, אם ניתנה לו סיבה מספקת לכך, להאריך את המועדים לתשלום המס, כולל או מכךתו, בלבד שהניסיונות ישולם לתקופת הדחיה את הפרשי הרצמדה והריבית.

אין כל טענה ולא כל ראייה לכך, שהמשיב הלך או ניסה לлечט ב"דרך המלך" כאשר נקלע לבעיות כלכליים.

כ"ז. על-כן יש להוסיף, שמעיו בתסוקרי שירות המבחן עולה, שבפועל אין חרטה של ממש מצד המשיב על התנהלותו ונראה שהמשיב לא הפיק את הליך הנדרש מן העבירות אותן ביצע.

בתסוקרי שירות המבחן מיום 1.7.19 נכתב כך בעמ' 3:

"שי הודה במיוחס לו בכתב-האשם והביע צער וחרטה ביחס להסתמכותו. אך לצד זאת, גם כיום, בדיעבד, סבור כי פועל מtower חוסר ברירה וכי גם כיום היה פועל באותו אופן..." (ההדגשה שלנו).

גם בתסוקרי הנוסף מיום 7.10.19 צוין, שגם לאחר שהמשיב סיים את סדנת "פעמוניים" בשירות המבחן, הוא על-כן שפועל מtower חוסר ברירה, הכחיש קיום אלמנטים של מרמה הגלומות במעשהיו, והפרהית בחומרות

לא זו אף זו: בעוד שקדם לכך הביע המשיב נוכנות להשתלב בטיפול בתחום המרמה, צוין בתסוקיר השני מיום 7.10.19, **שהמשיב תיאר את הסכמתו בעבר כמניפולציה שנועדה לסייע לו להקל על עונשו בגין זה.**

אין אפוא הפקת לkills **ואין** חריטה של ממש מצד המשיב, ומכאן שהמשיב לא השתקם ולא השתלב בטיפול כלשהו.

כ"ח. עוד יש להוסיף כי המשיב לא הסיר את מחדלו, כך שהנזק שגרם מההשומות הכנסות ומהحسابונות הפיקטיביות נותר בעינו.

לסוגיה זו של הסרת מחדל חשיבות רבה, הויאל ויש בהסרת המחדל ביטוי לנטיית אחריות והכרה בחטא.

ב"כ המשיב הגיע לעיונו עותק מבקשותיו של המשיב משנת 2016 למתן צו כניסה ולהכרזה עליו כפושט רgel ובה מפורטים שמוונה נשים, ובهم גם פקיד השומה, כשsscום החוב לפקיד השומה הוא 1,600,000 ₪.

מסמך נוסף שהוגש הוא תגובתה של המנהלת המיזוחת ביחס לבקשת הנושאים בדבר חלוקת הכספי בתיק הפש"ר, מיום 17.11.19. עיון בתגובה מעלה, בין היתר, שידרת בני הזוג הוערכה ב- 1,135,000 ₪ לשיתרת המשכנתא עומדת על 350,000 ₪. רעיהו של המשיב הגיעו לסייעם לדברים עם המנהלת המיזוחת ולפיו מכירה אשת המשיב את הדירה, ומtower הפדיון שלימה סך של 235,000 ₪ לkopfat הכספי.

నeon לNovember 2015 הצביר בקופה הכספי סך של 241,538 ₪, כsscום זה יש להפחית את שכר טרחת המנהלת המיזוחת ודמי ההשגה של הכנ"ר והיתרה אמורה הייתה לעבור לשכת ה Howell".^f

עיר, כי במסמך זה של המנהלת המיזוחת אין כל התייחסות באשר לחוב לפקיד השומה, ולא עליה בידי ב"כ הצדדים להביא לידי עתנו פרטים נוספים מעבר לכך.

צדκ אפוא בית-משפט קמא בציינו בפסקה 34 של גזר הדין:

"לא הובאו אינדיקטות בדבר הסרת המחדלים ولو בחלוקתם ו/או עשיית מעשים פוזיטיביים לצורכי הסרת אותם מחדלים כגון פניה למאשימה או לרו"ח, למעט

הצהרה כי בקופת הכנסות מצוים סכומים מהם תוכל המשasma לגבות את חלקה
כנושה מובטחת".

כ"ט. אכן, המשיב מצוי בהליך פשיטת רגל והחברה נמצאת בהליך כינוס, ואולם, כפי שנקבע בפסקה, אין לראות בהעדר היכולת לגבות מן המשיב את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלת בעונש, כשם שביצוע העבירה על רקע מצב כלכלי קשה אינו מצדיק הקלה בעונשה.

לסוגיה זו התקיים כב' השופט (בדימוס) א. שם ב-רע"פ 13/977 **משה אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13),
פסקה 8 (להלן: "פסק דין אודיז"):

"8. אכן המבקש אינו יכול לרפא את מחדל אי העברת ניכוי המס לרשויות, נוכח הלין פשיטת الرجل בו הוא מצוי. ואולם, בית-משפט זה קבוע בעבר, כפי שציינה גם ערכאת הערוור, כי לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהערביין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלת בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (6.7.2009)). קבלת עדותו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורויות כשייקול ל��וא, עשוי לעודד נישומים אחרים לבצע את עבירות המס, ולשנות את הkraine מתחת לעקרון ההרטעה, העומד בבסיס הגנתן כעבירות פליליות.

אף טענותו של המבקש, כי בסופו של יומם, יזכה רשות המיס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה למסקנה, כי יש להקל בעונשו. ה המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועד לקופת ציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כתע מבקש הוא מבעת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. אני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וזאת שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי.

מצבו הכללי של המבקש גם הוא אינו מהוות עילה להतערבות בגורם-דינו. במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרו עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבות זו כדי להצדיק הקללה בעונשם, בפרט כאשר עסקינו בעבירה שעוניינה אי העברת מס שנוכה, שהינה חמורה מבין העבירות בהן הורשע המבקש.

לענין זה יפים הדברים שהובאו ב-רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(2) 37, פסקה 9 (2001):

"העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסך ועל סעיף 219 לפוקודה הן עבירות שנקבעו על מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור מפני עיכוב הכספיים מוסבר בקייםם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מזמן שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספיים, עדין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשות המיס לקבל

כספי אלו כלל אם הפרט יקלע למצב חדלות פירעון, כפי שגם אירע במקרה שבפנינו (...). יצא אףו כי על-פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנענות מהעברת מיסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ביריה בין עיכוב כספי המיסים בידיו לבין התמוטתו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספי שאינם שייכים לו". (הדגשה שלנו).

התוצאה אליה הגיע בית-משפט קמא בגזר-דין ולפיה נדון המשיב לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מוותנה ותשלים קנס בסך 30,000 ₪, אינה יכולה לעמוד והוא מחייבות את התרבות ערכאת הערעור אין נוכח סכום השמטה הכנסות, אין נוכח העובדה שהעבירות בוצעו מתוך כוונה, במרמה, בערמה ובתחבולו, והן בשים לב להלכת בית-המשפט העליון לפיה יש לגוזר את דין של עברייני מס תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה ולהעדיפם על-פני נסיבות אישיות של הנאשם **וככל אין להסתפק בעונשי מאסר שירות בעבודות שירות.**

উিনো, בפסק דין **אודין** הנ"ל, פיסקה 7:

"בית-משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאחר מכן תחת השווין בנשיאות נטל המס רע"פ 4684/12 גחל' נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (14.6.2012); רע"פ 3434/09 הרפ' נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (30.4.2009); רע"פ 10699/07 קובן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (20.1.2008)).

לאור הלכה זו הותווהה בפסקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגוזר דין של עברייני המס תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 674/13 ליטוק נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (20.2.2012); רע"פ 9742/11 ריין נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (28.1.13); רע"פ 7310/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010)). עוד נקבע, כי בгин עבירות, אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתתפות עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקטנס כספי (רע"פ 5358/12 שוקרן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (10.7.2012); רע"פ 8581/11 סטיין נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (30.11.2011); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (30.11.2011) (18.4.2004)). (הדגשה שלנו).

ל"א. מכאן, שהמלצת שירות המבחן כי יוטל על המשיב עונש לריצוי בעבודות שירות **אינה** יכולה להתקבל בכלל ועיקר, וכיודע השיקולים שעלו בית-המשפט להבאים בחשבון חייבים להיות נרחבים ומקרים כאלה העומדים לנגד עני שירות המבחן.

בית-משפט קמא קבוע, כי מתחת הענישה ההולם נע בין 9 חודשים ל-18 חודשים מאסר בפועל, ובקביעה זו לא מצאנו לנכון להתערב.

באשר לענישה שיש להטילה בסופו של יום על המשיב הבאנו בחשבו לזכותו את הודהתו בעובדות כתב-האישום, שהביאה לחסכו משמעותי בזמןם של העדים וזמןנו של בית- המשפט, עוד סבורים אנו שיש ליתן משקל לעובדה שהמשיב נותן את הדין ביום בגין עבירות שבוצעו בשנים 2012-2014.

ל"ב. מחד גיסא, הבאנו בחשבו שהוא שיחוי מצד המדינה בכך שכותב האישום הוגש בספטמבר 2017, מבל' שנייתן לכך הסבר, ומайдך גיסא, כפי שקבע בית משפט קמא, בפסקה 31 לגזר-דין **הڌיות بتיק מאז שהוגש כתב-האישום הוא לבקש המשיב מי ששימש כבא-כוחו**, ובמקביל נוהל נגד המשיב הליך אחר בו הורשע בעבירות של גידול סמים מסוכנים, נתילת חמל והחזקת כלים לגידול סמים מסוכנים - עבירה מיום 25.4.18 (זהיינו, לאחר ביצוע עבירות המס מושא הדין כאן).

בשים לב לכל השיקולים והתחשב בנסיבות האישיות של המשיב, הגיעו לכל מסקנה שראוי בנסיבות ספציפי זה שעונש המאסר בפועל שיוטל על המשיב יהיה קרוב לرف התחתון של מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא, ומה גם שאין זו דרך של ערכאת הערעור למצות את הדין עם הנאשם כשמתќבל ערעור המדינה על קולות העונש.

ל"א. החלטנו אפוא לדון את המשיב ל- 10 (עשרה) חודשים מאסר לRICTO בפועל.

הגם שהקנס שהוטל על המשיב הוא נמוך בהתחשב בשווי הכספי של ההכנסות שהושמטו (כשני מיליון ₪) החלטנו, בנסיבותיו של המשיב, להימנע מלהתערב בגובה הקנס שהטיל בית-משפט קמא על המשיב (30,000 ₪).

ל"ב. התוצאה מכל האמור לעיל היא כדלקמן:

אנו מקבלים את ערעור המדינה ודנים את המשיב ל- 10 (עשרה) חודשים מאסר בפועל, וזאת חלף המאסר לRICTO בעבודות שירות שקבע בית-משפט קמא בגזר-דין.

המאסר המותנה בן 8 החודשים לשלו' שנים, והקנס בסך 30,000 ₪ (או 4 חודשים מאסר תמורתו), עומדים בעינם ללא שינוי.

אנו מורים שהמשיב ישלם את הקנס ב-30 (שלושים) תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל בתום 30 יום מן המועד שבו יסייע לרצות את עונש המאסר בפועל.

אנו מורים למשיב להתייצב למאסרו בבית המשפט **קישון ביום ראשון 29.11.2020 עד השעה 10:00** או על-פי החלטת שב"ס כשברשתו תעוזת זהות או דרכו.

על המשיב לתאמם את מועד הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפון 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"א, 29 אוקטובר 2020, במעמד הנוכחים.

ש' שטמר, שופט
עמיתה

א' אלון, שופט

י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]